

»Momsudligningsordningens overordnede målsætning er at sikre lige konkurrencevilkår mellem fremstilling af varer og tjenesteydelser i kommunalt og privat regi. Det sker ved at kommunernes købsmoms til indkøb af varer og tjenester refunderes.

Denne refusionsordning ville umiddelbart kunne føre til nogle økonomiske forvriddinger i valget mellem forskellige opgaveløsningsmuligheder. Kommuner og amtskommuner kan således i nogle tilfælde – i stedet for selv at løse opgaven – vælge at lade private institutioner el. lign. løse kommunale opgaver mod et kommunalt tilskud. Disse institutioner kan ikke selv opnå momsrefusion, og for at ligestille denne type opgaveløsning med en ren kommunal opgaveløsning gives der derfor i visse tilfælde (efter den såkaldte positivliste) også refusion, hvor der ydes tilskud, fordi der bag disse tilskud kan ligge køb af varer og tjenesteydelser.

Ikke alle tilskud udløser dog momsrefusion. Det er kun på de områder, hvor der faktisk foreligger et forvriddingsproblem, dvs. hvor opgaver i nogle kommuner løses i kommunalt regi (med momsrefusion) og i andre kommuner klarer med en tilskudsordning.

I dag er der ikke refusion for tilskud til privatbaners køb af togmateriel. Det skyldes, at der ikke – i hvert fald hidtil – vurderes at være en egentlig kommunal interesse i at drive jernbaner i eget regi.

Skulle der opstå et forvriddingsproblem på dette område, ved at kommuner engagerer sig direkte i jernbanedrift, kan det selvfølgelig blive relevant at overveje en regelændring. I givet fald ville regelændringen formentlig ikke gå i retning af at yde momsrefusion af tilskud til jernbanedrift, men derimod at fjerne kommunens mulighed for at opnå momsrefusion af egne udgifter til jernbaner.

Dette ville være den nærliggende konsekvens af, at jernbaner vedrørende persontransport ikke er momsregistreret, hvorfor der ikke som følge af momsbetalinger er behov for at sikre lige konkurrencevilkår mellem fremstilling af varer og tjenesteydelser i kommunalt og privat regi.

Det ville således ikke ændre på den økonomiske situation for OHJ-jernbanerne.«.

Spm. nr. S 574

Til erhvervsministeren (20/11 96) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Får turistbranchen kompensation for eventuel tabt indtjening ved salg af campingpasmærker, og er ministeren enig i, at der lægges flere økonomiske byrder på turistbranchen?«

Begrundelse

Turistforeningerne er fra 1. januar 1997 blevet pålagt at svare moms på indtægter ved salg af campingpasmærker. Dette forventes at give en nedgang i salget og dermed i indtjeningen for turistbranchen.

Svar (29/11 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Til brug for overnatning på Danmarks godkendte campingpladser udstedes campingpas. Campingpas sikrer en registrering af gæsterne på de enkelte campingpladser, og medfører at gæsterne omfattes af en kollektiv ansvarsforsikring under ophold på campingpladserne. Salg af campingpas, som forestås af godkendte campingpladser og turistbureauer, har hidtil været momsfritaget. Begrundelsen var forsikringselementet efter momslovens § 13, stk 1, nr. 10.

Som begrundelse for at rejse spørgsmålet anføres, at turistforeningerne fra 1. januar 1997 er blevet pålagt at svare moms på indtægter ved salg af campingpasmærker, og at dette forventes at medføre en nedgang i salget og dermed i indtjeningen for turistbranchen.

Skatteministeriet oplyser i den forbindelse, at Skatteregion København 2 (Nord) den 27 juni 1996 har truffet en afgørelse om, at campingpas er momspligtigt, og regionens afgørelse har virkning fra den 1. juli 1994. Da spørgsmålet således vedrører en konkret sag mellem Campingrådet og Skatteregion 2 København Nord, hvor der er rekursadgang, kan jeg ikke kommentere sagen yderligere. Jeg er opmærksom på problemstillingen, som indgår i min løbende dialog med Skatteministeren.

Det skal dog understreges, at indførelse af momspligt på salg af campingpas ikke skønnes at få nogen nævneværdig negativ effekt på campinghvervets omsætning. Dette skyldes, at prisen på et campingpas, som er gyldigt et